

[Leif Hermann]

udarbejdelsen af den beretning, der kom fra retsudvalget, og står bag det notat, som ligger til grund, og som er med som bilag til beretningen.

Hvad fik vi så ud af det? Ja, vi fik i hvert fald elforsyningsvirksomhederne med. Jeg vil godt understrege det forhold, hr. Erik B. Smith nævnte, nemlig at det er lidt ejendommeligt, at et foretagende som NESA ikke er med i opregningen af virksomheder i lovforslagets bemærkninger. Man kunne forestille sig, at elselskaberne kunne omgå offentlighedsadgangen ved at udskille selve distributionen af elforsyningen i selvstændige virksomheder og dermed få fjernet en del af offentlighedens adgang til indsigt. Det må vi kigge på i udvalget, men under alle omstændigheder er det et af de punkter, der er iøjnespringende.

Vi har fået udvidet adgangen til notatpligt, ekstraheringspligten, skuffecirkulærerne er som nævnt kommet frem i lyset, og der er aktindsigt med hensyn til sygehusjournalerne. Vi har fået opretholdt den gældende bestemmelse om, at internt arbejdsmateriale, der ryger ud af huset, er undergivet offentlighed, osv. Vi har fået bremset de tendenser, der var til en uhæmmet og anonym og beskyttet udveksling af fortrolige oplysninger mellem offentlige myndigheder.

For forvaltningslovens vedkommende har vi – det vil jeg godt fremhæve som noget af det væsentligste – fået den samtidige begrundelsespligt med.

Vi kunne naturligvis have ønsket os at få flere ting med, men der er stadig væk mulighed for det. Vi ønskede med vores offentlighedslovsforslag i sin tid, at organer som Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen og de kommunale fællesskaber i øvrigt, f.eks. Kommunedata, kom ind under offentlighedsloven. Det skulle der være en vis mulighed for efter den bemyndigelsesbestemmelse, der står i lovforslaget, og mit ønske skal da være, at justitsministeren snarest muligt vil udnytte bemyndigelsesbestemmelsen til at trække disse organer ind under offentlighedsloven.

Vi kunne også have ønsket os, at den manglende offentlighed i EF-sager ikke blev stadfæstet. Det forekommer stadig væk lidt uklart, hvorfor man ikke har inddraget EF-sagerne i offentlighedsproblematikken. Stadiet større dele af de sager, den offentlige

forvaltning beskæftiger sig med, har EF-relationer.

Der er en enkelt misforståelse, som jeg nok tror vil blive rettet i udvalget, men jeg vil dog alligevel fremhæve den her og bede justitsministeren om i sit svar lige at komme ind på det.

I bilaget til beretningen er det angivet i punkt 8: »at oplysninger om indholdet af spildevand vedrører en virksomheds forretningsforhold er ... ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at oplysningen kan undtages fra aktindsigt«. Og så står der videre:

»Det må for at kunne afslå aktindsigt være en forudsætning, at oplysningen f.eks. ville afsløre en ny og hidtil ukendt produktionsmetode, og at en adgang til aktindsigt i oplysningerne afgørende vil skade den pågældendes konkurrenceevne.«

Jeg synes ikke rigtig, at det har fået en særlig præcis udformning i offentlighedslovsforslaget, og jeg beder om, at justitsministeren bekræfter, at det er det, der bør danne udgangspunkt for den endelige lovtekst.

Afslutningsvis skal jeg om offentlighedsloven – inden jeg vender mig til tavshedspligtsbestemmelserne i forvaltningsloven, som jo ligger uden for beretningen – sige: kunne justitsministeren ikke godt overveje at lave en bekendtgørelse om betaling for aktindsigtsdokumenter, der siger, at det ikke koster noget? Det er et unødigt besvær for græsrodsbevægelser og andre, som interesserer sig for den offentlige forvaltnings virksomhed, og som benytter sig af aktindsigtsadgangen, at man kan stange priser ud på 10 kr. for den første side og 5 kr. for den næste, og så sker der endda undertiden ejendommelige underopdelinger af sagerne, så at der bliver lidt flere tikroner, der skal på bordet.

Med hensyn til forslaget til forvaltningslov og ændring af straffelovens tavshedspligtsafsnit må jeg være noget mere forbeholden. Jeg har forstået af bemærkningerne og af tavshedspligtsudvalgets betænkning, at man ønskede at komme af med adgangen til tavshedspligtspålæg ved tjenestebefalinger, en holdning, som jeg så absolut kan tilslutte mig. Jeg synes ikke, at formuleringen i forvaltningslovsforslagets § 27 udelukker, at det kan ske, og jeg vil gerne bede justitsministeren om at bekræfte, at det faktisk er udelukket, at man i overensstemmelse med, hvad